

ת"פ 15662/04/16 - מדינת ישראל נגד ס ק

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 15662-04-16 מדינת ישראל נ' ק

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ס ק

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); תקיפה סתם (בן זוג) לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין; החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין ונהיגה פוחזת, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

2. הנאשם והמתלוננת הם בני זוג ולהם ילד משותף. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 29.3.16, בעקבות ויכוח שפרץ בין הנאשם למתלוננת בזמן שהיו בדרכם לרכבם עם בנם בן השנתיים, קילל אותה הנאשם והחל בנסיעה פרועה, במהלכה עבר בין נתיבים. המתלוננת ביקשה מהנאשם לעצור ובתגובה הוציא הנאשם שוקר חשמלי ודרש ממנה לצאת מהרכב. הנאשם חזר לאסוף את המתלוננת שהתקשרה אליו לאחר מספר דקות. הנאשם המשיך בנסיעה לכיוון חורשה במושב --- תוך שהוא מקלל את המתלוננת ומטיח בה שהיא אינה מעוניינת בו מכוון שיש לה גברים אחרים. במעמד זה ניסה הנאשם לתקוף את המתלוננת אך חדל מכך כשהבחין באנשים באזור.

בדרך חזרה לביתם המשיך הנאשם לנהוג במהירות מופרזת תוך שהוא מאיים על המתלוננת. משהגיעו לביתם תקף אותה הנאשם בכך שבעט בישבנה. בתגובה הזמינה המתלוננת מונית בכדי לנסוע לאחותה אך הנאשם חסם את דרכה עם רכבו, הוציא אותה מהמונית בכוח, הכניסה לרכבו ונסע לאחותה.

בהמשך היום, בסביבות השעה 15:00 עת הלכה המתלוננת להוציא את בתה מהגן הגיע הנאשם ברכבו עם בנה

ודרש ממנה להיכנס לרכב אחרת "יהרוג את הילד" ונסע מהמקום. רכז הביטחון, ניסה לעצור את הנאשם ביציאה מהישוב, אך הנאשם סטה לימין ופגע ברכבו של רכז הביטחון. ניידות משטרה שהגיעו למקום סמנו לנאשם לעצור באמצעות כריזה והבהובים, אך הנאשם האיץ את מהירות נסיעתו תוך שעקף רכבים על קו לבן ואילץ אותם לסטות לשוליים. במהלך הנסיעה הבחין אחד השוטרים בילדו של הנאשם כשהוא בוכה ומבוהל וביקש שוב מהנאשם שיעצור את רכבו, אך הוא סרב והמשיך בנהיגה פרועה. לבסוף נעצר הנאשם בעקבות חסימת דוקרנים של המשטרה. במעמד זה נמצא הנאשם מחזיק ברכבו שני סכינים גדולים, האחד על המושב הקדמי והשני מתחת למושב.

תסקיר שירות המבחן

3. בהתאם להסכמת הצדדים הוגש בעניינו של הנאשם תסקיר מטעם שירות המבחן. התסקיר מתאר את נסיבות חייו של הנאשם ובשל צנעת הפרט לא אפרטן ורק אציין כי מדובר בנאשם בעל נסיבות חיים שאינן פשוטות, כבן 31 אשר סיים 12 שנות לימוד ועובד בעבודות מזדמנות. הוא והמתלוננת מנהלים מספר שנים זוגיות ומגדלים את בנם המשותף ואת בתה של המתלוננת מקשר קודם. הנאשם הביע רצון לשקם את היחסים עם המתלוננת ואילו המתלוננת הביעה עמדה אמביוולנטית, בשל חששה מכך שיחזור וישתמש באלימות נגדה.

4. הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה. לדבריו הרקע למעשיו היה מצבו הרגשי הקשה שנבע ממצבו הכלכלי הקשה ועל כן התקשה לשלוט במעשיו. לאור רצונם של בני הזוג לשקם את זוגיותם ולאור רצונו של הנאשם לטיפול, הוא הפנה ליחידה למניעת אלימות במשפחה. מהמידע שהועבר לשירות המבחן עלה כי הנאשם משתף פעולה באופן מלא, מגיע לכל המפגשים, מביע נכונות לערוך שינוי בדפוסי התנהגותו ומצליח לחשוב באופן מעמיק על אחריותו לאירוע והתנהגותו הכללית. צוין כי הנאשם נמצא כיום בהליך טיפולי משמעותי ויש לאפשר לו להמשיך בו על מנת לאפשר את המשך חיי בני הזוג יחדיו. לאור כך ובשל רצון שני הצדדים לחזור לחיי זוגיות משותפים המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה טיפולית בדמות צו מבחן לצד התחייבות כספית וענישה מותנית.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם שכללו נסיעה פרועה כשבנו בן השנתיים ברכב והחזקת שני סכינים. נטען כי במעשיו פגע הנאשם בכבודה של המתלוננת וכן פגע בביטחון הציבור ושלומו וכן בשלטון החוק. מכאן טענה המאשימה למתחם אחד הנע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר בפועל. בהתייחסה לעונש הראוי הפנתה המאשימה לעברו התעבורתי העשיר של הנאשם וטענה כי במקרה זה, לאור חומרת העבירות, אין לבכר את שיקולי השיקום ויש להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הנמוך של המתחם לצד מאסר מותנה, פסילת רישיון ופיצוי למתלוננת.

6. ב"כ הנאשם ציין כי מדובר באירוע אחד מתגלגל בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בהתייחסו לעונש הראוי טען הסנגור כי יש לסטות ממתחם העונש הולם משיקולי שיקום. לדבריו מדובר באירוע חריג לנוף חייו של הנאשם אשר מתמודד עם נסיבות חיים לא קלות הכוללות התנכרות של בני משפחתו המורחבת למשפחתו החדשה, בשל הנסיבות שפורטו בתסקיר. עוד הפנה הסנגור לתקופת המעצר בה שהה הנאשם שהיוותה עבורו גורם מרתיע; להודאתו בהזדמנות הראשונה; לעברו הנקי; ולהליך הטיפול המוצלח שהוא עובר בשירות המבחן וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולכלל היותר להטיל עליו ענישה בדמות עבודות שירות וזאת על מנת שלא לגדוע את ההליך הטיפולי.

7. הנאשם בדברו האחרון הביע רצון לשקם את מערכת היחסים עם המתלוננת וילדיו. לדבריו הוא נתרם רבות מהטיפול שהוא עובר ולכן ביקש להמשיך בו.

דין והכרעה

8. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. בענייננו הצדדים טענו למתחם אחד ואכן בחינת ענייננו על-פי מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)) מעלה כי מעשיו של הנאשם הם בגדר אירוע אחד הכולל מספר מעשים עד כי פיצולם גורע מאופיים הייחודי כמכלול. יפים בעניין זה הדברים שנקבעו בפס"ד ג'אבר הנ"ל: "מקרה שבו אדם פורץ לבית, גונב ממנו פריטים שונים ונמלט מן המקום כשהוא נוסע באופנוע במהירות מופרזת. המשטרה דולקת בעקבותיו, ומתנהל מרדף שבסופו הוא נתפס לאחר שגם ניסה לתקוף שוטר. ברי כי בדוגמה זו עבר המבצע עבירות רבות ושונות, וכי אף ניתן לפצלן למספר "מעשים". עם זאת, כולן בוצעו בסמיכות זמנים רבה ויש ביניהן קשר הדוק, כך שיש לראות בהן חלק מ"אירוע" אחד".

9. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה ומידת הפגיעה בהם:** במעשיו פגע הנאשם במידה ממשית בכבודה, בטחונה ושלומו גופה של המתלוננת. כמו כן בנסיעתו הפרועה פגע הוא בביטחונם ושלומו של משתמשי הדרך וכן בסדר הציבורי ובשלטון החוק.

10. **נסיבות ביצוע העבירה:** אף אם אין מדובר בעבירות מתוכננות מראש, הרי שמדובר בעבירות חמורות שנמשכו על פני מספר שעות בהן היה יכול הנאשם להתעשת ולחדול ממעשיו אך לא עשה זאת. מדובר בהתנהגות בריונית שכללה מספר זירות בהן הפגין הנאשם אלימות לא קלה כלפי המתלוננת ואף סיכן את משתמשי הדרך. כל זאת עשה כשבנו הפעוט ברכב ומכאן שאף אותו העמיד בפני סיכון. אכן, בנס לא נגרם נזק לאיש ואולם, כאמור, חומרת המעשה מתבטאת בענייננו בפוטנציאל הנזק שיצר הנאשם.

11. **מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג:** מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה, ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר. ראו:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח" (רע"פ 6577/09 **צמח נ' מדינת ישראל** (20.8.09)).

לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, ראו למשל:

- רע"פ 1526/13 **בוחנה נ' מדינת ישראל** (4.4.13), בו לא התערב בית המשפט העליון בעונש מאסר בן 45 ימים בעבודות שירות שהוטלו על נאשם שהורשע בכך שאחז בידה של אשתו, הצמידה לקיר ואחז בצווארה. הנאשם במקרה זה היה ללא עבר פלילי, אך לא קיבל אחריות למעשיו.

- רע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.5.11), בו נותר על כנו עונש מאסר בן 9 חודשים שהוטל על נאשם שהורשע בכך שאיים על רעייתו וכן היכה אותה במכות אגרופ לראשה, עיקם את ידה, נשכה וסטר לה.

- עפ"ג 22260-12-14 **בדראן נ' מדינת ישראל** (19.2.15), בו נדחה ערעור נאשם שנידון ל-5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל מספר עבירות של תקיפה סתם (בן זוג). במקרה זה, בשלוש הזדמנויות שונות, תקף המערער את אשתו, בסטירות ומכות. עברו היה נקי.

12. **מדיניות הענישה בעבירות של נהיגה פוחזת:** נגע תאונות הדרכים מכה בתושבי המדינה מידי יום, ומספר ההרוגים בתאונות דרכים הוא גבוה ביותר. לאור כך, נוהגת מדיניות ענישה מחמירה בעבירות שמהותן נהיגה פזיזה בכביש המסכנת את שלום הציבור. ראו:

"הבענו לא פעם את עמדתנו כי יש להחמיר בעונשם של מי שמסכנים את שלום הציבור בנהיגה פרועה ותוך לקיחת החוק לידיים ... יש ליתן את המשקל המתאים לערך של חיי אדם ... בית המשפט מצווה להעביר את המסר החשוב כי חיי אדם אינם הפקר וכי נהגים מוכרחים ליטול אחריות על מעשיהם שעה שהם יושבים מאחורי הגה המכונית, שהיא ככלי נשק" (ע"פ 6833/06 **סאמר אבו עמאש נ' מדינת ישראל** (11.1.10)).

במקרה זה מדובר היה בעבירות חמורות מאלו המיוחסות לנאשם שבפני, אך האמירה העקרונית יפה גם לענייננו.

13. בית המשפט העליון ציין לא אחת את חובתו של בית המשפט לתרום את תרומתו בביעור תופעת הנהיגה הפרועה, על דרך של החמרת הענישה. יפים לעניין הדברים שצוינו ברע"פ 10898/03 **מרדכי סולימאני ואח' נ' מדינת ישראל** (25.3.04):

"במעשיהם מבקשים חברי הסודות של בריונות פרועה וחוסרת מעצורים בדבדבד עמיצירת סיכונים חמורי מלבטחון חיי אדם ורכוש בהיקף שקשה להפריז בחומרתו. לאורך הדתם הפראית ברחובות טבריה והמוחצה לה, סיכנוהם מבקשים את חיי השוטרים וחייהם שלהם ונוסעים בכביש, ואפשר אף להולכי רגל, ובפועל אף הביאו לפגיעות גופניות ופגיעות ברכוש גרמולנזקים. התנהגות חסרת מעצורים זוהי פסקה שלא מרצונם עקב ארוע שלא היה להם שליטה עליו, ורק אז עלה בידיהם שוטרים לעוצרם. התנהגותם משקפת חוסר מורא מן החוק ועומוה הפרה עמוקה של חובת הציות לחוק ולאנשי איכפתהח וק. הדברים אינם יכולים להיות מוסברים על רקע קלות דעת או אובדן עשתונות ושליטה עצמית מקרי. הם מחייבים העברת מסר עונשי ברור ונוקב אשר ישמש אזהרה והרתעה למבקשים עצמם ולעבריינים פוטנציאליים מסוגם."

14. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים מוטלים לרוב עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. בעניין זה אפנה לת"פ 51813-12-15 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (19.6.17) בו עמדתי בהרחבה על מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה, בשינויים המחויבים.

15. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו, המהוות אירוע אחד, נע בין שישה חודשי מאסר שניתן לשאת בהם בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

16. קביעת עונשו של הנאשם שבפני אינה קלה כלל ועיקר. מדובר בעבירות חמורות שכללו אלימות לא קלה כלפי המתלוננת וסיכון שלום הציבור, ובכללם בנם הפעוט של בני הזוג. התנהגות שכזו ראויה לתגובה עונשית הולמת, שיש בה לשקף את סלידתו של הציבור ממנה. עם זאת, לא ניתן להתעלם במקרה זה מכך שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר קיבל אחריות מלאה למעשיו ושירות המבחן התרשם מסיכויי שיקום ממשיים בענייננו. אף העובדה שבני הזוג מתכננים לשוב ולחיות יחדיו, תומכת בהקלה.

17. כידוע, שירות המבחן הוא הגוף המקצועי האמון על שיקומם של נאשמים. אכן, בית המשפט אינו מחויב

להמלצות שירות המבחן, אך מובן כי להמלצה זו משקל ממשי, בין שיקולי בית המשפט בדבר עונשו של נאשם. במקרה זה, סבור שירות המבחן כי הנאשם נתרם ממשית מההליך הטיפולי אותו הוא עובר וכי רצונם של בני הזוג לחיים משותפים דורש השקעה רבה בהמשך ולהליך הטיפולי תהא אפוא חשיבות של ממש.

18. כידוע, עונש מאסר לריצוי בכליאה אינו מתיישב עם אפשרות להליך טיפולי במסגרת צו מבחן (סעיף 1 לפקודת המבחן). מנגד, עונש מאסר בו יישא הנאשם בעבודות שירות יאפשר את המשך הטיפול. מאידך, באם יפר הנאשם את תנאי המבחן, ניתן יהיה לשוב ולדון אותו מחדש. בכך למעשה הנאשם אינו מסיים את ההליך המשפטי, אלא סיומו מושהה ומותנה בהתנהגותו במהלך תקופת המבחן. זאת ועוד, לעונש מאסר בכליאה, במיוחד למי שזהו מאסרו הראשון, השפעה שלילית ממשית ומשכך ראוי לנקוט בעונש זה רק כאשר הדבר הוא בלתי נמנע. אין זה המצב בענייננו, לאור שפורט לעיל ומשכך ראוי להימנע מכליאת הנאשם (להשפעות השליליות של עונש מאסר לרבות בדבר האפקט הקרימינוגני שבו, ראו **דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015** בראשות השופטת בדימוס ד. דורנר).

19. לאור כך, העונש ההולם את נסיבות המקרה הוא עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. אין בכך משום חריגה ממתחם הענישה, אך אציין כי לו נדרשתי לחרוג ממתחם הענישה לצורך הימנעות משליחת הנאשם למאסר, הייתה אף זו תוצאה ראויה בעיניי. בעניין זה ראיתי לציין כי הנאשם היה עצור תקופה לא מבוטל (כחודש וחצי) ולאחר מכן בתנאים מגבילים תקופה ארוכה. עוד אציין כי אטיל על הנאשם עונש של פסילת רישיון.

20. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מעמיד את הנאשם במבחן למשך שנה.

מובהר לנאשם שעליו לקיים אחר הוראות שירות המבחן ואם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ולהטיל עליו עונש חלופי.

ב. מאסר למשך 6 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות

בהתאם לחוות דעת הממונה וזאת החל מיום 17.8.17. מובהר לנאשם שעליו לבצע את העבודות על פי הוראות הממונה ואם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע מנהלית והוא יישא ביתרת התקופה בבית מאסר.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים מהיום, אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע וכן עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ד. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם. על הנאשם להפקיד רישיונו לצורך תחילת מניין הפסילה, אך תחילתה הוא מהיום.

ה. אני נמנע מהטלת קנס בשל מצבו הכלכלי ועל מנת לסייע בשיקומו.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות וכן לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 יום

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ז, 20 יולי 2017, במעמד הצדדים.